U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **A. p. ž. p.,** zastoupeného JUDr. Petrem Kužvartem, advokátem v Praze 4, Za zelenou liškou 967/B proti žalovanému **Ministerstvu pro místní rozvoj** se sídlem v Praze 1, Staroměstské nám. 6 o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ve věci vydání územního rozhodnutí,

t a k t o :

I. Žaloba se **o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2002 č. j. 5295/02/32/O-162/02, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 21. 12. 2001 č.j. MHMP/129742/01/OUR/J/Hol o umístění stavby administrativní budovy s obchodními plochami v parteru a hromadnými garážemi v suterénu včetně komunikací, zpevněných ploch a inženýrských sítí na pozemcích přesně specifikovaných v k.ú. K.

V souladu s ust. § 132 zák.č. 150/2002 Sb. (dále jen s. ř. s.), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2003, převzal neskončenou věc, v níž byla dána věcná příslušnost Vrchního soudu v Praze, a řízení v ní dokončí Nejvyšší správní soud.

Podle ust. § 130 odst. 1 s. ř. s. se řízení podle části páté hlavy druhé o. s. ř. účinného před 1. 1. 2003, v nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Nejvyšší správní soud především zkoumal v souladu s ust. § 250b odst. 1 o. s. ř. ve znění platném do 31. 12. 2002, zda žaloba, která byla předána k poštovní přepravě dne 29. 7. 2002, byla podána v zákonem stanovené lhůtě, tj. do dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, když zvláštní zákon nestanoví jinak.

V daném případě bylo napadené rozhodnutí odvolacího orgánu doručováno veřejnou vyhláškou v souladu s ust. § 26 zákona č. 71/1967 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Podle záznamu ve správním spise bylo napadené rozhodnutí vyvěšeno žalovaným v době od. 2. do 17. 5. 2002 a v souladu s ust. 48 odst. 1 vyhl. č. 132/1998 Sb. bylo dne 7. 5. 2002 napadené rozhodnutí také zasláno Úřadu městské části Praha 4, který je vyvěsil na úřední desce od 13. do 29. 5. 2002.

Rozhodnutí vydané správním orgánem v odvolacím řízení doručuje účastníkům řízení vždy tento orgán, neboť správní řád nestanoví, že by doručoval jiný správní orgán, a je přitom právně irelevantní, který způsob doručování byl zvolen. Je-li doručováno veřejnou vyhláškou, tzn. vyvěšením po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým, stanoví správní řád v § 26 odst. 2 přesně, který den je dnem doručení. Dnem doručení je podle citovaného ustanovení poslední den 15-ti denní lhůty, po kterou byla písemnost vyvěšena způsobem v místě obvyklým. Pokud citovaná vyhláška jako právní předpis nižší právní síly v ust. § 48 odst. 1 stanoví, že doručuje-li se rozhodnutí nebo jiné opatření veřejnou vyhláškou, písemnost se vyvěsí na úřední desce obecního úřadu, jehož územního obvodu se týká, a správního orgánu, který rozhodnutí nebo jiné opatření vydal, nemůže být z toho dovozováno, že vyvěšením na úřední desce obecního úřadu bylo doručeno v souladu s ust. § 26 odst. 2 správního řádu. Smyslem vyvěšení i na obecním úřadě tedy není doručit rozhodnutí odvolacího orgánu účastníkům řízení, ale patrně informovat fyzické a právnické osoby v územním obvodu obce o výsledku odvolacího řízení, aniž by tato skutečnost mohla mít právní účinky doručení. Nelze připustit, že by vyhláška mohla derivovat právní instituty upravené zákonem, když smyslem a účelem vyhlášky je provádět ustanovení příslušného zákona, v daném případě zákona č. 50/1976 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon). Obecně závazným právním předpisem upravujícím procesní postup v územním řízení jsou procesní stanovení hmotněprávního předpisu, tj. stavebního zákona, a v případě, že tento neobsahuje právní úpravu, platí subsidiárně správní řád. Protože stavební zákon neupravuje procesní pravidlo při doručování rozhodnutí odvolacího orgánu veřejnou vyhláškou, platí bez výjimky ust. § 24 a násl. správního řádu a na tom nic nemůže změnit ani ust. § 48 odst. 1 vyhl. č. 132/1998 Sb.

Protože z důvodů výše uvedených dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že žaloba byla podána opožděně, když napadené rozhodnutí bylo v souladu s ust. § 26 odst. 2 správního řádu žalobci doručeno dne 17. 5. 2002 a žaloba byla podána k poštovní přepravě dne 29. 7. 2002, postupoval podle ust. §46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a žalobu odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 věta prvá s. ř. s., když žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 4. července 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu